

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **Ing. M. R.**
proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina,**
sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2021, č. j. KUJI 51380/2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- 1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Města Ledec nad Sázavou (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 4. 5. 2021, č. j. MLNS/650/2021/T-2, o poskytnutí informací a o odmítnutí části žádosti o poskytnutí informací.
- 2. Žalobce zaslal povinnému subjektu dne 21. 4. 2021 žádost o informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále též jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), v níž žádal o následující informace:

a) zaslání zápisů pořizovaných během jednání zastupitelstva Města Ledec nad Sázavou určené zapisovatelky včetně pořizového obrazového a zvukového záznamu, a zápisů jednání zastupitelstva, které podepsal starosta nebo místostarosta a určení ověřovatelé, a to vše ze dne: 20. 1. 2020, 24. 2. 2020, 25. 3. 2020, 22. 6. 2020, 14. 9. 2020, 26. 10. 2020, 21. 12. 2020, 25. 1. 2021, 15. 2. 2021, 19. 4. 2021,

b) zaslání zápisu Kontrolního výboru zastupitelstva Města Ledec nad Sázavou, týkajícího se 17. bodu programu jednání zastupitelstva ze dne 15. 2. 2021, tj. „Zastupitelstvo Města Ledec nad Sázavou ukládá Kontrolnímu výboru prověřit údajný únik osobních údajů v rámci prodeje pozemku na základě usnesení ZM č. 1/2021/1/ZM ze dne 25. 1. 2021 (prodej pozemku p. č. X v k. ú. X) a zprávu z provedené kontroly předat na příštím zasedání ZM“, předneseného zastupitelstvu na jednání konaném dne 19. 4. 2021.

3. Povinný subjekt vyhověl žádosti o informace pouze zčásti. Žalobci totiž neposkytl zápisy určené zapisovatelky včetně obrazového a zvukového záznamu pořizené během jednání zastupitelstva Města Ledec nad Sázavou, neboť požadovanými informacemi nedisponoval.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce předně uvedl, že v odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu namítl podjatost žalovaného. Napadené rozhodnutí tak žalovaný vydal dne 15. 6. 2021 v rozporu s § 14 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Dle tohoto ustanovení může úřední osoba provádět jen takové úkony, které nesou odkladu do doby, než představený posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, a provede potřebné úkony. Žalobce se domnívá, že neexistuje logicky ospravedlnitelný důvod, proč by vydání napadeného rozhodnutí nesneslo odkladu. Usnesení, kterým představený žalovaného rozhodl o námitce podjatosti, bylo žalobci oznámeno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 18. 6. 2021. Až od tohoto dne bylo v souladu s § 74 správního řádu předběžně vykonatelné.
5. K této námitce současně doplnil, že usnesení o podjatosti a napadené rozhodnutí byly doručovány v rozporu s § 19 správního řádu, protože žalobce je držitelem datové schránky.
6. Žalovaný se dále nedostatečně zabýval nepřezkoumatelností prvostupňového rozhodnutí. Povinný subjekt ve výrokové části neuvedl odkaz na ustanovení, podle něhož odmítl poskytnutí informace, a pouze konstatoval, že informace neexistují. Rozhodnutí povinného subjektu nesplňuje ani nejzákladnější požadavky stanovené správním řádem. Žalovaný se taktéž nevypořádal s neposkytnutím informací v souladu s § 82, § 35 a § 97 zákona č. 128/2000 Sb., zákon o obcích (obecní zřízení), (dále jen „zákon o obcích“), a s odkazem na čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod (dále je „Listina“), což ve své žádosti žalobce požadoval.
7. Nevypořádal se také s žalobcovou námitkou, že povinný subjekt zcela nesprávně v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že „[o]sobní poznámky zapisovatelky nejsou úředním dokumentem, jediným úředním dokumentem je oficiální zápis z jednání zastupitelstva města.“ Žalobce po povinném subjektu nepožadoval úřední záznam ve smyslu správního řádu, ale informaci s odkazem na § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalobce má stále za to, že zápis pořizovaný zapisovatelkou v souladu se zákonem o obcích

je informací dle výše citovaného ustanovení a nejedná se o „osobní poznámky zapisovatelky“.

8. Žalobce v odvolání podal podnět k zahájení řízení o přestupku, neboť má za to, že povinný subjekt úmyslně porušuje ustanovení zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o archivnictví“). Je tak naplněna skutková podstata přestupku dle § 74 odst. 1 písm. a) tohoto zákona, protože povinný subjekt zničil záznamy, které podléhají zákonu o archivnictví. Na základě právě uvedeného je i důvodné podezření, že povinný subjekt se tímto svým jednáním může dopouštět trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Žalovaný postupoval v rozporu s § 12 správního řádu, protože namísto bezodkladného postoupení podnětů příslušným správním orgánům sám v odůvodnění argumentoval ve prospěch povinného subjektu, že pomocí zákona o svobodném přístupu k informacím se žadatelé nemohou domáhat odstranění nezákonného stavu. Tímto svým postojem k uvedeným podnětům tak *de facto* nabádá k tomu, že pokud nebudou „chtít“ i jiné správní orgány žadatelům vyhovět v poskytování požadovaných informací, stačí je „zcela beztrestně zničit“ a odvolat se ve svých rozhodnutích o odmítnutí na neexistenci informace.
9. Žalobce dále uvádí, že v souladu s ustanovením § 76 odst. 5, § 83 a § 152 správního řádu podal rozklad v celém rozsahu proti usnesení ve věci námitky podjatosti ze dne 9. 6. 2021.
10. Žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že § 76 odst. 5 správního řádu nepřiznává odkladný účinek odvolání proti usnesení, kterým nebylo námitce podjatosti vyhověno. Žalovaný proto mohl pokračovat v řízení o odvolání již po (nepravomocném) rozhodnutí o námitce podjatosti ze dne 9. 6. 2021. Vyřízení námitky podjatosti, byť nepravomocné, předcházelo vydání rozhodnutí ve věci samé, a tak byly splněny zákonné požadavky pro vydání daného rozhodnutí. Jestliže opravný prostředek proti usnesení o námitce podjatosti nemá odkladný účinek, pak nic nebrání žalovanému ve věci meritorně rozhodnout ještě předtím, než bude o námitce podjatosti definitivně (pravomocně) rozhodnuto. Rozhodnutí o námitce podjatosti je rozhodnutí pouze deklaratorní. Žalovaný doplnil, že na základě námitky podjatosti se pouze prověřuje, zda při vydání meritorního rozhodnutí není jednáno podjatou úřední osobou. Samotné rozhodnutí o námitce podjatosti není rozhodnutím meritorním, které by přímo zasahovalo do subjektivních práv účastníka správního řízení. Námitku podjatosti a řízení o ní nelze zaměňovat za procesní prostředek, jímž by mělo být *ex post* zvráceno již vydané rozhodnutí.
12. K doručení písemností v rozporu s § 17 správního řádu žalovaný uvedl, že účinky doručení nastávají i tehdy, pokud si adresát písemnost fakticky převezme, ačkoliv nebylo doručováno do jeho datové schránky. Odkázal ke svému závěru na rozsudky Nejvyššího správního soudu a usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 2. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3807/11.
13. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný objasnil, že zákon o svobodném přístupu k informacím sice nikterak neupravuje problematiku neexistující informace jako

speciálního důvodu pro neposkytnutí informace, avšak dle ustálené judikatury je neexistence informace považována za faktický důvod pro neposkytnutí informace. V případě vyřizování žádosti o poskytnutí informací, které povinný subjekt nemá k dispozici, resp. informací, které se podle vymezení v žádosti vztahují k působnosti povinného subjektu, avšak povinný subjekt jimi nedisponuje, je žádost odmítána rozhodnutím povinného subjektu podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Daný závěr vyplývá také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007 - 56.

14. Žalovaný dále uvedl, že není zřejmé, kam směřuje námitka žalobce, že se nevypořádal s neposkytnutím informací v souladu s ustanovením § 82, § 35 a § 97 zákona o obcích a s odkazem na čl. 17 odst. 5 Listiny. Žalobce se tedy pravděpodobně snaží zpochybnit postup povinného subjektu, jenž vyřizoval žádost žalobce v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Z textu žádosti vyplývá, že žalobce požádal o informace s odkazem na zákon o obcích a zároveň s odkazem na informační zákon. Žalovaný konstatuje, že v takovém případě se uplatní režim informačního zákona v plném rozsahu, jelikož žalobce výslovně na tento zákon odkázal. Žalobce tudíž relevantním způsobem projevil vůli, aby jeho žádost byla vyřizována v režimu uvedeného zákona. Povinný subjekt v posuzovaném případě postupoval řádně, protože respektoval vůli žalobce. Uvedený právní výklad je v souladu se Stanoviskem odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra č. 1/2016 (Právo člena zastupitelstva obce na informace).
15. Následně se žalovaný ohradil proti nařčení z nabádání jiných správních orgánů k „beztrestnému ničení“ informací požadovaných ostatními žadateli. Z průběhu řízení vyplývá, že žalobce mimo jiné upozornil na možné porušování zákona o archivnictví ze strany povinného subjektu. Žalovaný předal podnět žalobce k zahájení řízení o přestupku k dalšímu postupu věcně a místně příslušnému správnímu orgánu (Moravskému zemskému archivu v Brně) usnesením ze dne 7. 6. 2021, č. j. KUJI 48736/2021, dle § 64 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“). Žalovaný nicméně posuzoval zákonnost postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace, a proto nehodnotil (a ani hodnotit nemohl) námitky vztahující se k možnému porušování zákona o archivnictví ze strany povinného subjektu. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2015, č. j. 10 As 117/2014 - 64, totiž platí, že žádost o poskytnutí informací není specifickým opravným prostředkem, jehož prostřednictvím by měl žadatel brojít proti rozhodnutím či postupům správních orgánů, s nimiž nesouhlasí.
16. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal s námitkou, že žalobce nepožadoval po povinném subjektu úřední záznam, ale informaci dle § 3 odst. 3 informačního zákona. Informací je dle předmětného ustanovení jen údaj zaznamenaný, tudíž pro povinný subjekt existující. Povinný subjekt má informační povinnost pouze ve vztahu k jeho působnosti. Kritériem rozhodným pro poskytování informací je obsah informace a její souvislost s působností povinného subjektu. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2009, č. j. 5 As 68/2008 - 60, „dokument (část jeho obsahu) na jakémkoli nosiči“ nelze zaměňovat s jakýmkoli dokumentem; informací ve smyslu informačního zákona nejsou nehotové informace, např. různé koncepty písemností a dokumentů.
17. V posuzovaném případě žalobce žádal mimo jiné o zápisy určené zapisovatelky pořázené během jednání zastupitelstva města a zápisy jednání zastupitelstva, které podepsal starosta nebo místostarosta a určení ověřovatelé. Zápisky zapisovatelky pořázené během jednání

zastupitelstva poskytnuty nebyly z důvodu jejich neexistence. Pomocné pracovní zápisky zapisovatelky nemají úřední charakter, formálně se neevidují, nezavádějí se do spisové služby ani nearchivují. Povinný subjekt je z toho důvodu neměl v době podání žádosti k dispozici (a zároveň jej netížila povinnost je mít) Obsah zápisů zapisovatelky přitom nelze považovat za autoritativní výstup činnosti veřejné správy.

18. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). O věci samé rozhodl bez jednání, neboť žalobce i žalovaný udělili k takovému projednání věci souhlas dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobu shledal nedůvodnou.
20. Z předloženého správního spisu vyplývá, že žalobce podal k povinnému subjektu (Město Ledec nad Sázavou) dne 21. 4. 2021 žádost o následující informace:
- a) *zaslání zápisů pořízených během jednání zastupitelstva Města Ledec nad Sázavou určené zapisovatelky včetně pořízeného obrazového a zvukového záznamu, a zápisů jednání zastupitelstva, které podepsal starosta nebo místostarosta a určení ověřovatelé, a to vše ze dne: 20. 1. 2020, 24. 2. 2020, 25. 3. 2020, 22. 6. 2020, 14. 9. 2020, 26. 10. 2020, 21. 12. 2020, 25. 1. 2021, 15. 2. 2021, 19. 4. 2021,*
- b) *zaslání zápisu Kontrolního výboru zastupitelstva Města Ledec nad Sázavou, týkajícího se 17. bodu programu jednání zastupitelstva ze dne 15. 2. 2021, tj. „Zastupitelstvo Města Ledec nad Sázavou ukládá Kontrolnímu výboru prověřit údajný únik osobních údajů v rámci prodeje pozemku na základě usnesení ZM č. 1/2021/1/ZM ze dne 25. 1. 2021 (prodej pozemku p. č. X v k. ú. X) a zprávu z provedené kontroly předat na příštím zasedání ZM“, předneseného zastupitelstvu na jednání konaném dne 19. 4. 2021.*
21. Žádost se tak rozpadá do několika samostatných částí. Předně žalobce požádal o zápisy určené zapisovatelky a o zvukový a obrazový záznam. Dále o podepsané zápisy z jednání zastupitelstva z vymezených dnů. Následně pak o zápis Kontrolního výboru zastupitelstva.
22. Povinný subjekt vyhověl žádosti o informace pouze zčásti. Poskytl žalobci informace v podobě podepsaných zápisů z jednání zastupitelstva města a zápis Kontrolního výboru. Vyhověl tedy kompletně žádosti v rozsahu vymezeném v přechozím odstavci pod písmenem b). Žádosti vymezené pod písmenem a) vyhověl částečně, neboť žalobci neposkytl zápisy určené zapisovatelky včetně obrazového a zvukového záznamu pořízené během jednání zastupitelstva Města Ledec nad Sázavou. Rozhodl tedy současně o částečném odmítnutí žádosti s odůvodněním, že požadovanými informacemi nedisponoval, protože informace neexistují. Žalovaný rozhodnutí povinného subjektu potvrdil.
23. Žalobce k postupu povinného subjektu v odvolání namítl, že prvostupňové rozhodnutí je vadné, protože se ve výrokové části neuvádí odkaz na konkrétní ustanovení, dle něhož se odmítá poskytnutí požadované informace. Žalovaný se dle jeho názoru touto námitkou zabýval nedostatečně.
24. Soud nepřisvědčil uvedené námitce. Z rozhodnutí povinného subjektu vyplývá, že rozhodl o odmítnutí části žádosti z důvodu neexistence informace dle § 15 odst. 1 zákona

o svobodném přístupu k informacím. Žalovaný se s touto námitkou přezkoumatelným způsobem vypořádal. Uvedl, že neexistence informace je faktickým důvodem pro neposkytnutí informace. Pakliže tedy povinný subjekt nemá požadované informace k dispozici, je žádost zpravidla odmítána rozhodnutím podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Krajský soud se plně ztotožňuje s tímto závěrem žalovaného. Rovněž Nejvyšší správní soud považuje neexistenci požadované informace za tzv. faktický důvod pro odmítnutí žádosti o informace. Uvést lze například rozsudek ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007 - 56, podle něž *„poskytnutí informace lze odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7 - § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá.“* Lze proto uzavřít, že povinný subjekt uvedl ustanovení, na jehož základě odmítl poskytnutí informace, a v posuzované věci zvolil správný postup pro odmítnutí poskytnutí části požadovaných informací.

25. K postupu žalovaného při vyřizování žádosti o informace dále žalobce namítl, že se nevypořádal s odvolací námitkou, podle níž povinný subjekt nesprávně v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že *„[o]sobní poznámky zapisovatelky nejsou úředním dokumentem, jediným úředním dokumentem je oficiální zápis z jednání zastupitelstva města.“* Žalobce po povinném subjektu požadoval informaci ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím a má za to, že zápis pořizený zapisovatelkou v souladu se zákonem o obcích je informací dle výše citovaného ustanovení. Nejedná se proto o „osobní poznámky zapisovatelky“.
26. Krajský soud na tomto místě považuje za vhodné shrnout, že žalobce uplatnil námitky ve vztahu k neposkytnutí informace v podobě zápisu určené zapisovatelky. K neposkytnutí zvukového a obrazového záznamu nic nenamítl, a proto se ani krajský soud nezabýval touto skutečností při přezkumu napadeného rozhodnutí.
27. Ze spíše obecně formulované žalobní námitky je zřejmé, že žalobce považuje zápisy určené zapisovatelky za informaci ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Nesouhlasí proto se závěrem povinného subjektu, že se nejedná o oficiální úřední dokument. Žalovaný naproti tomu staví svou argumentaci mimo jiné na tom, že zápisky zapisovatelky nepředstavují informaci související s působností povinného subjektu a není dána (za situace, pokud by taková informace existovala) povinnost je poskytnout žadateli.
28. Avšak v rámci této konkrétní námitky zůstala stranou pozornosti žalobce skutečnost, že povinný subjekt odmítl poskytnout informace primárně z toho důvodu, že informace neexistují, proto jimi nedisponuje a nemůže je žalobci poskytnout. K této skutečnosti žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že z předloženého spisu nevyplývá snaha povinného subjektu zatajit informaci, a to i s přihlédnutím k tomu, že bez dalšího poskytl ostatní požadované informace. Žalovaný tak neměl důvodné pochybnosti o tvrzení povinného subjektu, že v době podání žádosti nedisponoval zápisy zapisovatelky z důvodu jejich zničení a rozhodnutí povinného subjektu potvrdil.
29. Krajský soud souhlasí s žalobcem, že zápisy zapisovatelky mohou být informací ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, o jejíž poskytnutí lze žádat v režimu tohoto zákona. Skutečnost, kterou uvádí žalovaný, že zápisy nemají

úřední charakter, formálně se neevidují nebo nearchivují, není rozhodná. Samotná okolnost, zda povinný subjekt informaci uchovává nebo ne, nemá vliv na to, zda informace souvisí s působností povinného subjektu. Krajský soud je toho názoru, že obsahem zápisů zapisovatelky nepochybně jsou informace související s působností povinného subjektu, neboť představují podklad pro tvorbu zápisů z jednání zastupitelstva. Pokud by žalovaný měl tuto informaci k dispozici (uchovával ji), byl by povinen ji žalobci poskytnout. Analogicky je možné vyjít ze závěrů Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2014, č. j. 7 As 20/2013 - 23, ve kterém soud sdělil, že obsahem zvukového záznamu z jednání zastupitelstva je informace, která se vztahuje k působnosti povinného subjektu. Je přitom irelevantní, zda zvukový záznam slouží pouze jako podklad pro vytvoření zápisu. Dále není rozhodné, na jakém nosiči je informace zachycena, neboť zákon o svobodném přístupu k informacím mezi nosiči nerozlišuje. Krajský soud se domnívá, že identický závěr je aplikovatelný také na zápis zapisovatelky, který slouží jako podklad pro účely tvorby zápisu z jednání zastupitelstva. Takový zápis logicky obsahuje informace vztahující se k jeho působnosti.

30. Jedná se však pouze o hypotetický závěr, neboť povinný subjekt poté, co zpracoval oficiální zápis z jednání, zničil poznámky zapisovatelky z důvodu jejich nepotřebnosti. Důvodem pro neposkytnutí předmětné informace tak není její povaha (resp. nesprávné posouzení její povahy), nýbrž primárně skutečnost, že poznámky zapisovatelky byly zničeny, jak již soud shrnul výše. Žalobce však k této skutečnosti či k danému postupu povinného subjektu nic nenamítl. Nedisponuje-li povinný subjekt požadovanými informacemi a nemá-li současně ani povinnost těmito informacemi disponovat, nemůže být dán ani prostor pro případné úvahy o možném znovuvytvoření informace (tato eventuální povinnost vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011 - 67). Lze se přitom důvodně domnívat, že opětovné vytvoření zápisu zapisovatelky (stejně jako například zvukového záznamu) by nebylo objektivně možné. S přihlédnutím k tomu, že žalobce nijak nezpochybňoval závěr o zničení požadovaných informací, vychází z něho i krajský soud při svém hodnocení. Nesprávné posouzení povahy požadované informace žalovaným proto nemůže být způsobilé přivodit nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť platí, že požadovanými informacemi povinný subjekt nedisponoval (již v době podání žádosti). Tato skutečnost představuje faktický důvod pro odmítnutí žádosti o informace. Uvedenou žalobní námitku tak soud shledal nedůvodnou.
31. Žalovaný se dle žalobce nevypořádal také s odkazem na § 35, § 87 a § 97 zákona o obcích a s odkazem na čl. 17 odst. 5 Listiny. Krajský soud k této obecně formulované námitce stručně konstatuje, že čl. 17 odst. 5 Listiny zdůrazňuje na ústavní úrovni informační povinnost veřejné moci. Dané ustanovení je realizované právě zákonem o svobodném přístupu k informacím, který upravuje podrobný postup povinných subjektů při poskytování informací a podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím. Není tedy zřejmé, jakým způsobem se dle žalobce měl povinný subjekt či žalovaný s odkazem na ustanovení Listiny vypořádat. Skutečnost, zda povinný subjekt postupoval při vyřizování žádosti o informace v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, je poté předmětem soudního přezkumu.
32. K odkazu na uvedená ustanovení zákona o obcích je třeba uvést, že povinný subjekt ani žalovaný nebyli jakkoliv povinni se s odkazem na tato ustanovení vypořádat. Ačkoliv není přímo zřejmé, proč žalobce považuje tuto skutečnost za možný důvod pro zrušení

napadeného rozhodnutí, z citovaných ustanovení zákona o obcích vyplývá právo členů zastupitelstev obcí na informace související s výkonem jejich funkce. Pokud žalobce usuzuje, že povinný subjekt měl vyřizovat žádost o informace v režimu zákona o obcích, nelze mu přisvědčit. Žalovaný a povinný subjekt postupovali v souladu s dosavadní judikaturou, dle které se při poskytování informací členům zastupitelstva obce dle § 82 zákona o obcích použije procesní úprava obsažená v zákoně o svobodném přístupu k informacím. Vyplývá to například z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2013, č. j. 8 Aps 5/2012 - 47: „[...] *pro poskytování informací podle § 82 obecního zřízení je třeba použít zákon o svobodném přístupu k informacím. Již v rozsudku ze dne 15. 10. 2010, čj. 2 Ans 7/2010-175, č. 2165/2011 Sb. NSS, zdejší soud rozhodl, že pokud je povinnému subjektu uloženo poskytovat některé informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, pak má podle stejné procesní úpravy poskytovat i informace, jejichž poskytnutí mu ukládá jiný právní předpis, který sám proces jejich poskytování nijak neupravuje. Povaha povinného subjektu podle zákona o svobodném přístupu k informacím mu totiž umožňuje, aby plnil všechny své procesní povinnosti, které z tohoto zákona plynou. Bylo by naopak nelogické, aby při poskytování jednoho typu informací povinný subjekt poskytoval žadatelům o informace veškerý „procesní komfort“ zaručený zákonem o svobodném přístupu k informacím, zatímco v případě informací poskytovaných podle jiných zákonů nikoliv.*“ Rovněž této námitce tedy soud nepřisvědčil.

33. Žalobce dále namítl, že napadené rozhodnutí žalovaný vydal v rozporu s § 14 odst. 4 správního řádu, dle něhož může úřední osoba provádět jen takové úkony, které nesou odkladu, a to do doby, než představený posoudí námitku podjatosti. Nezákonný postup žalobce spatřuje ve skutečnosti, že žalovaný měl vydat napadené rozhodnutí ještě předtím, než představený žalovaného rozhodl o námitce podjatosti. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí žalovaný vydal dne 15. 6. 2021, právní moci nabylo dne 18. 6. 2021. Usnesení o námitce podjatosti bylo vydáno dne 9. 6. 2021 a žalobce se s ním seznámil dle vlastního tvrzení v žalobě dne 18. 6. 2021. Je tedy zřejmé, že žalovaný nerozhodl dříve, než představený žalovaného rozhodl o námitce podjatosti. Naopak vyčkal, dokud nebude rozhodnuto o námitce podjatosti. Nemohl tak postupovat v rozporu s § 14 odst. 4 správního řádu. Námitku soud shledal nedůvodnou.
34. V této souvislosti žalobce uvedl, že obě rozhodnutí mu byla doručena v rozporu s § 19 správního řádu, protože má zřízení datovou schránku, nicméně rozhodnutí mu byla doručena prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Správní orgány v posuzovaném případě skutečně nerespektovaly zákonem stanovená pravidla pro doručování. Jak však správně podotýká žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, podstatná je skutečnost, že napadené rozhodnutí i usnesení o námitce podjatosti byly doručeny jiným nezpochybnitelným způsobem, a to prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Žalobce se proto seznámil s obsahem písemností, čímž byla naplněna materiální funkce doručení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 90/2010 - 95). Tento nedostatek doručování proto nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
35. Závěrem soud posoudil námitku, dle níž žalovaný postupoval v rozporu s § 12 správního řádu, protože bezodkladně nepostoupil podnět k zahájení přestupku dle zákona o archivnictví. Namísto toho žalovaný sám v napadeném rozhodnutí argumentoval ve prospěch povinného subjektu skutečností, že na základě zákona o svobodném přístupu k informacím se nelze domáhat odstranění nezákonného stavu. Krajský soud k tomu

konstatuje, že dojem žalobce, že jeho podnět nebyl postoupen věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, je patrně důsledkem skutečnosti, že usnesení o předání podnětu se pouze poznamenává do spisu dle § 64 odst. 3 přestupkového zákona. Žalovaný totiž usnesením ze dne 7. 6. 2021, č. j. KUJI 48736/2021, předal podnět k zahájení řízení o přestupku Moravskému zemskému archivu v Brně jako věcně a místně příslušnému orgánu. Učinil tak do jednoho týdne ode dne, kdy žalobce podal odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu, jehož součástí byl i zmíněný podnět. V postupu žalovaného proto krajský soud nespatřuje žádné vady.

36. Pokud jde o nesouhlas žalobce s argumentací žalovaného „ve prospěch povinného subjektu“, krajský soud v ní neshledává „návod“ pro jiné správní orgány k ničení požadovaných informací. Žalovaný pouze vysvětlil, že v řízení o žádosti o poskytnutí informací se nelze domáhat nápravy nezákonností v činnosti povinných subjektů. Není kompetentní k přezkumu a posuzování, zda nedochází k porušování povinností stanovených zvláštními zákony. Krajský soud se s takovým závěrem plně ztotožňuje, přičemž jej nepovažuje za nabádání povinných subjektů k porušování právních předpisů. Žalovaný konstatoval pouze to, že v řízení podle zákona o svobodném přístupu k informacím nemůže rozhodovat o tom, zda byla informace zničena oprávněně a zda se povinný subjekt dopustil přestupku dle zákona o archivnictví. Pokud se povinný subjekt dopouští jednání naplňujícího znaky skutkové podstaty přestupku dle zákona o archivnictví, učiní o tom závěr příslušný správní orgán, včetně uložení odpovídající sankce. To však nemůže činit žalovaný v posuzované věci, neboť k tomu není příslušný.

V. Závěr a náklady řízení

37. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
38. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 24. června 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu